

Sam Bóg uderzył w dzwon Kościoła

Subito Santo

pieśń dziękczynna za pontyfikat Ojca Świętego Jana Pawła II

sł.: bp J. Zawitkowski

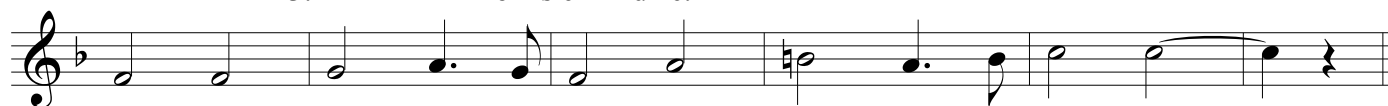
muz.: G. Duchnowski

1. Sam Bóg u - de - rzył w dzwon Koś - cio - ła. „Ur - bi et

Or - bi' głoś - no — wo - łał: „Ha - be - mus Pa - pam!”, ciesz się, Kra-
2. i cud się stał
3. Mi - łoś - sier - dzie.

ko - wie i „Gau - de Ma - ter”, Oj - czy - zno mo - ja! —

Chwa - ła Ci, Bo - że, na zie - mi, w nie - bio - - -

- sach, nie - bio - sach, bo Ty wy - bra - łeś Pa - pie - za

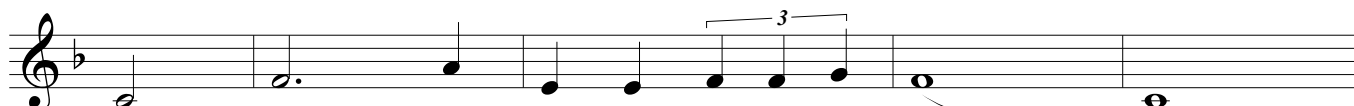
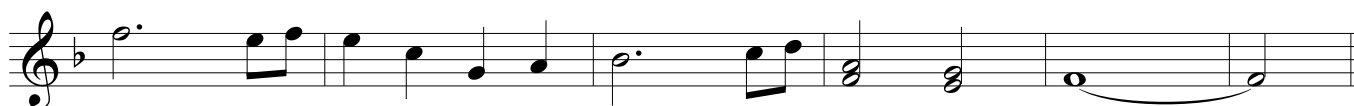
Po - - - la - ka ja - ko Pas - te - rza

Świą - te - go Koś - cio - ła. To - bie cześć i chwa - ła, moc i pa - no - wa - nie,

O, Je - zu Chry - ste, Kró - lu nasz i Pa - nie. *Fine*

4. „Su - bi - to San - to” i za - raz przyjdź,

z nie - ba przy - pom - nij tru - dnej Pol - sce,

że nic nad Bo - ga, nie - chaj za - gra róg; niech zie - mia

za - drży, bo - wiem któż jak Bóg? Ref. Chwa-ła

1. Sam Bóg uderzył w dzwon Kościoła.
„Urbi et Orbi” głośno wołał:
„Habemus Papam!” ciesz się, Krakowie
i „Gaude Mater”, Ojczyzno moja!

Ref.: Chwała Ci, Boże, na ziemi,
w niebiosach, niebiosach,
bo Ty wybrałeś Papieża Polaka
jako Pasterza Świętego Kościoła.
Tobie cześć i chwała, moc i panowanie,
O, Jezu Chryste, Królu nasz i Panie.

2. Z piekielnych mocy strzał śmiertelny;
płacz i modlitwa i cud się stał,
bo Matka Boska podniosła krwawy
pierścień Rybaka i ocaliła.

3. Całował ziemię, bo ją kochał.
Głosił nam Boże Miłosierdzie.
Zostańcie z Bogiem, idę do Ojca.
Kocham Cię, Polsko, Ojczyzno moja!

4. „Subito Santo” i zaraz przyjdź,
z nieba przypomnij trudnej Polsce,
że nic nad Boga, niechaj zagra róg;
niech ziemia zadrży, bowiem któż jak Bóg?